

Arrest

nr. 283 097 van 12 januari 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X en X, op 13 oktober 2022 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 20 september 2022 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 17 november 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 28 november 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 27 september 2018 dienden verzoekers een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 oktober 2019 trof de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beslissingen tot weigering van de vluchtelingen- en de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van 30 juni 2020 met nr. 237 655 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het beroep ingediend tegen deze beslissingen.

1.3. Op 1 september 2020 dienden verzoekers een volgend verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 10 november 2020 verklaarde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit volgend verzoek niet-ontvankelijk. Bij arresten van 26 maart 2021 met nrs. 251 727 en 251 728 verwierp de Raad de beroepen ingediend tegen deze beslissingen.

1.5. Op 17 augustus 2020 trof verweerder een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoekers (bijlagen 13quinquies). Bij arresten van 8 juli 2021 met nrs. 257 858 en 257 859 verwierp de Raad de beroepen ingediend tegen deze beslissingen.

1.6. Op 30 december 2020 dienden verzoekers namens hun minderjarige kinderen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.7. Op 14 maart 2022 verklaarde verweerder de in punt 1.6. bedoelde aanvraag onontvankelijk. Bij arrest van 16 juni 2022 met nr. 274182 vernietigde de Raad deze beslissing omdat verweerder een onvolledig administratief dossier had voorgelegd waardoor de Raad zijn wettigheidstoets niet kon uitoefenen.

1.8. Op 6 juli 2022 nam verweerder een beslissing waarbij hij de in punt 1.6. bedoelde aanvraag opnieuw onontvankelijk verklaarde. Bij arrest van 29 november 2022 met nr. 281 068 verwierp de Raad het hietegen ingediende beroep.

1.9. Op 29 augustus 2022 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dit op basis van een aandoening van de eerste verzoekende partij (hierna: verzoekster).

1.10. Op 20 september 2022 trof verweerder een beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Dit is thans de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 29.08.2022 bij onze diensten werd ingediend door:

[I.M.J.I.] (R N. [...])

geboren te [S.] op 01.01.1990

[H.M.K.H.] (R N. [...])

geboren te [S.] op 27 05.1979

+ minderjarige kinderen:

[K.M.M.M.K.] geboren te [S.] op 31/01/2014

[K.D.M.K.] geboren te [S.] op 28/01/2012

[K.D.M.K.] geboren te [S.] op 28/12/2008

[K.D.M.K.] geboren te [S.] op 28/08/2007

Nationaliteit: Irak

Adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-arts of arts aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 19.09.2022 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon."

1.11. Eveneens op 20 september 2022 trof verweerder ten aanzien van verzoekers beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13). De beroepen die tegen deze beslissingen werden ingediend, werden door de Raad verworpen bij arresten van 12 januari 2023 met nrs. 283 098 en 283 099.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpen verzoekers op:

*"- SCHENDING VAN ARTIKEL 9TER VREEMDELINGENWET
- SCHENDING VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIËLE MOTIVERINGSVERPLICHTING".*

Zij betogen als volgt:

"1. Artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt: (...)"

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet is aldus van toepassing op de volgende toepassingsgevallen: (1) op een ziekte die een reëel risico is voor het leven of voor de fysieke integriteit van de patiënt, of; (2) op een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (cf. RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het beginsel impliceert dat de overheid met alle dienstige stukken rekening moet houden. Het redelijkheidsbeginsel slaat op de verhouding van evenredigheid tussen de aangehaalde elementen en de beoordeling van die elementen door verweerder.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

2. Artikel 9ter, §3, 4° Vreemdelingenwet - de rechtsgrondslag van de bestreden beslissing - stelt als volgt: (...).

De verzoekende partij merkt vooreerst op dat de bestreden beslissing enkel bovenvermelde rechtsgrond (artikel 9ter, §3, 4° Vreemdelingenwet) inroept.

Gelet op de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen, baseert de verzoekende partij zich hierom op deze artikelen om het betoog van de verwerende partij op haar rechtsgeldigheid te beoordelen.

Het kan niet worden aanvaard dat de verwerende partij gedurende de procedure nog andere rechtsgronden zou inroepen, aangezien dit aan a-posteriori-motivering zou betreffen. Een degelijke a-posteriori motivering kan niet in aanmerking worden genomen in het kader van het aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verleende wettigheidstoezicht.

3. De verzoekende partij diende op 29 augustus 2022 een aanvraag in tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet op basis van de medische situatie van de moeder van het gezin (mevrouw [I.M.]).

De verzoekende partij voegde een standaard medisch attest (onder stuk 4 bij de aanvraag), opgesteld door Dr. [L.B.], toe bij deze aanvraag. Dit standaard medisch attest werd opgesteld op 25 juli 2022. De identificatiegegevens van mevrouw [I.M.] werden duidelijk vermeld.

Naast het standaard medisch getuigschrift, voegde de verzoekende tevens een kopie toe van een psychiatrisch verslag (gevoegd onder stuk 5 bij de aanvraag).

Uit de voorgebrachte medische attesten blijkt dat mevrouw [I.M.] werd gediagnosticeerd met een psychose en paranoïde.

Zij werd hiervoor reeds opgenomen in het PZ Sint-Lucia hiervoor in de periode tussen 8 augustus 2021 en 17 augustus 2021. Dit betrof een gedwongen opname, ten gevolge van een psychotische decompensatie. Er werd een snelle opklaring vastgesteld tijdens de opname onder Zyprexa. Zij gaf aan hierdoor rust te hebben gevonden. Op 17 augustus 2021 kwam er vervolgens een vonnis tussen van de vrederechter waarbij de verdere gedwongen opname niet werd verlengd en zij het psychiatrisch ziekenhuis kon verlaten (zie het vermelde besluit op pagina 3 van stuk 5, zoals gevoegd bij de aanvraag tot machtiging van verblijf).

Verzoekster neemt tot op heden Zyprexa (5 mg), zoals vermeld onder punt C van het standaard medisch getuigschrift (stuk 4, zoals gevoegd bij de aanvraag tot machtiging van verblijf).

De werkzame stof van dit middel is olanzapine, hetgeen wanen en hallucinaties remt. De tabletten werken binnen een paar uur en blijft minimaal 1 dag lang werken (stuk 3).

4. De verzoekende partij moet evenwel vaststellen dat de arts-adviseur van oordeel is dat de behandeling van mevrouw [I.M.] - waaronder dus ook de medicatie (Zyprexa) die zij dient te nemen - actueel gestopt zou zijn, hetgeen niet correct is.

Door de arts-adviseur wordt kennelijk verondersteld dat mevrouw [I.M.] enkel tijdens de gedwongen opname in het psychiatrisch ziekenhuis behandeld werd met Zyprexa, terwijl net het tegendeel blijkt uit punt C van het standaard medisch getuigschrift. Het is net door de inname van Zyprexa - een snel werkend middel tegen wanen en hallucinaties - dat de toestand van mevrouw [I.M.] kon stabiliseren. Daarom neemt zij - tot op heden - dit middel dat voor haar dan ook essentieel is en een actuele behandeling uitmaakt.

Uit de voorgebrachte medische attesten blijkt dat mevrouw [I.M.] werd gediagnosticeerd met een psychose en paranoïde.

Zij werd hiervoor reeds opgenomen in het PZ Sint-Lucia in de periode tussen 8 augustus 2021 en 17 augustus 2021. Dit betrof een gedwongen opname, ten gevolge van een psychotische decompensatie. Er werd een snelle opklaring vastgesteld tijdens de opname onder Zyprexa. Zij gaf aan hierdoor rust te hebben gevonden. Op 17 augustus 2021 kwam er vervolgens een vonnis tussen van de vrederechter waarbij de verdere gedwongen opname niet werd verlengd en zij het psychiatrisch ziekenhuis kon verlaten (zie het vermelde besluit op pagina 3 van stuk 5, zoals gevoegd bij de aanvraag tot machtiging van verblijf).

De gevolgen van de inname van het middel Zyprexa staan derhalve centraal.

Verzoekster neemt ook tot op heden Zyprexa (5 mg), zoals vermeld onder punt C van het standaard medisch getuigschrift (stuk 4, zoals gevoegd bij de aanvraag tot machtiging van verblijf). De werkzame stof van dit middel is olanzapine, hetgeen wanen en hallucinaties remt. De tabletten werken binnen een paar uur en blijft minimaal 1 dag lang werken (stuk 3). Door de inname van dit middel blijft haar toestand (redelijk) stabiel.

De arts-adviseur stelt daarentegen in zijn advies letterlijk: “actueel is de behandeling gestopt”, “de toen ingestelde therapie is ondertussen gestopt” en “uit de gegevens blijkt niet dat betrokkene actueel nood heeft aan een actieve opvolging en behandeling”.

De actuele medicamenteuze behandeling (Zyprexa) komt nergens ter sprake, in strijd met het belang van dit middel op de medische situatie van mevrouw [I.M.] (zoals hierboven aangehaald).

Dit betreft een (kennelijke) beoordelingsfout van de arts-adviseur.

5. Ten overvloede, merkt de verzoekende partij nog op dat mevrouw [I.M.] kampt met een psychose en paranoïde, hetgeen onder controle kan worden gehouden met het middel Zyprexa. Het effect van dit middel wordt dan ook nadrukkelijk beschreven in het verslag van psychiater naar aanleiding van haar gedwongen opname (zie stuk 5, zoals gevoegd bij de aanvraag tot machtiging van verblijf).

Indien de arts-adviseur derhalve stelt dat er zich geen incident meer heeft voorgedaan “sinds 1 jaar”, dan dient net rekening te houden worden met de effecten van Zyprexa en de noodzaak van dit middel dat zij tot op heden neemt. De actuele medicamenteuze behandeling (Zyprexa) komt echter nergens ter sprake in het advies van de arts-adviseur, in strijd met het belang van dit middel op de medische situatie van mevrouw [I.M.] (zoals hierboven aangehaald).

Dat zij dit middel blijvend dient te nemen, vormt bovendien het bewijs van een blijvende onderliggende aandoening (een psychose en paranoïde). Ook hiermee diende de arts-adviseur rekening te houden, hetgeen niet is gebeurd.

6. Omwille van bovenvermelde redenen, dient een schending te worden vastgesteld van artikel 9ter Vreemdelingenwet in samenhang gezien met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting. [...]”

2.2. Voor wat betreft de geschonden geachte algemene beginselen van behoorlijk bestuur kan de Raad zich aansluiten bij de theoretische uiteenzetting die verzoekers daarover geven in hun verzoekschrift.

2.3. Een motivering niet correct achten houdt verband met de materiële motiveringsplicht. De rechtsgrond die de bestreden beslissing vermeldt, met name artikel 9ter, §3, 4° van de Vreemdelingenwet wordt door verweerder in zijn nota nergens uitgebreid. Verzoekers kunnen dan ook niet dienstig in hun verzoekschrift de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen aanhalen omdat deze, zoals de benaming het al aangeeft, de formele motiveringsplicht betreft.

2.4. Na een inleidende theoretische uiteenzetting over artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en de geschonden geachte beginselen van behoorlijk bestuur, voeren verzoekers in hun betoog als kernpunt aan dat het oordeel van de arts-adviseur dat de behandeling van verzoekster is stopgezet, niet correct is. Zij stellen dat verzoekster nog steeds het voor haar essentieel geneesmiddel Zyprexa neemt. Dit zou blijken uit punt C van het standaard medisch getuigschrift van 25 augustus 2022 gevoegd bij de in punt 1.9. bedoelde verblijfsaanvraag. Verzoekers besluiten dat de arts-adviseur “een (kennelijke) beoordelingsfout” heeft gemaakt.

2.5. Artikel 9ter, §1 en §3, 4° van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

[...]

[...].

[...].

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn

gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

[...]

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° [...];

2° [...];

3° [...];

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° [...].”

2.6. De arts-adviseur verstrekke op 19 september 2022 het volgend medisch advies:

“Artikel 9ter §3 - 4°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 29.08.2022.

Aangeleverde stukken:

SMG d.d. 25-08-2022 van Dr. [B.], huisarts:

o Opname wegens psychose in augustus 2021 behandeld met Zyprexa

o Actueel is de behandeling gestopt

Verslag van gedwongen opname op 08-08-2021 wegens psychose

Uit het standaard medisch getuigschrift en de medische stukken blijkt dat het hier een dame van actueel 32 jaar betreft afkomstig uit Irak. Zij vertoonde een éénmalige periode van acute psychose met een korte gedwongen opname van 1 week. De toen ingestelde therapie is ondertussen gestopt. Betrokkene vertoont geen enkel incident meer sinds 1 jaar. Uit de gegevens blijkt niet dat betrokkene actueel nood heeft aan een actieve opvolging en behandeling.

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

Er zijn geen medische contra-indicaties om te reizen.”

2.7. Punt C van het standaard medisch getuigschrift van 25 augustus 2022, dat zich bevindt in het administratief dossier en waarop verzoekers hun betoog enten, vermeldt het volgende:

“C/ Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B:

-Medicamenteuze behandeling / medisch materiaal: Zyprexa 5 mg

-Interventie / Hospitalisatie (Frequentie ? Datum van laatste opname ?) opname: 8-8-2022

-Voorziene duur van de noodzakelijke behandeling: momenteel gestopt.”

2.8. De Raad stelt vast dat hieruit niet blijkt dat verzoekster “tot op heden” Zyprexa neemt of dat dit geneesmiddel essentieel voor haar is. Integendeel blijkt hieruit dat de behandeling die bestond uit het nemen van Zyprexa 5mg “momenteel [is] gestopt”. Het oordeel van de arts-adviseur in zijn advies dat “De toen ingestelde therapie is ondertussen gestopt. [...] Uit de gegevens blijkt niet dat betrokkene actueel nood heeft aan een actieve opvolging en behandeling.” is dan ook niet behept met een manifeste beoordelingsfout. Het strookt volledig met wat in punt C van het bovenvermeld standaard medisch getuigschrift wordt verklaard door dr. L.B. Het stemt bovendien overeen met wat in punt D van dit standaard medisch getuigschrift kan worden gelezen: “D) Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet? Patiënte is goed zonder medicatie.” Verzoekers

kunnen dan ook niet worden gevolgd waar zij betogen dat verzoekster *“tot op heden”* Zyprexa neemt. Dit is niet meer dan een blote bewering. Het stuk 3 met opschrift *“olanzapine”* waarnaar verzoekers verwijzen in hun verzoekschrift en dat zij omschrijven als *“[d]e werkzame stof van dit middel”* omvat een algemene samenvatting van de werking hiervan maar toont niet aan dat verzoekster actueel nog Zyprexa zou dienen te nemen. Dit document doet dan ook geen afbreuk aan het oordeel van de arts-adviseur.

2.9. Verzoekers kunnen de arts-adviseur niet dienstig verwijten dat *“de actuele medicamenteuze behandeling (Zyprexa) nergens ter sprake [komt]”* in het medisch advies, als het standaard medisch getuigschrift zoals gezegd vermeldt dat de behandeling hiermee momenteel is gestopt en uit geen enkel stuk blijkt dat deze ondertussen weer zou zijn opgestart.

2.10. Verzoekers argumenteren *“ten overvloede”* nog dat verzoekster kampt met *“een psychose en paranoïde”*, dat dit onder controle wordt gehouden door het middel Zyprexa en dat als de arts-adviseur vaststelt dat er zich geen incident meer heeft voorgedaan sinds een jaar, dan dient *“net rekening te houden worden met de effecten van Zyprexa en de noodzaak van dit middel dat zij tot op heden neemt.”* Verzoekers kunnen echter niet worden gevolgd in hun betoog. In punt C van het door verzoekers zelf neergelegde standaard medisch getuigschrift wordt zoals reeds gezegd uitdrukkelijk vermeld dat de behandeling die bestond uit het nemen van Zyprexa *“momenteel [is] gestopt”*, waarbij bovendien onder punt D kan worden gelezen: *“Patiënte is goed zonder medicatie”*. De Raad herhaalt dat uit geen enkel stuk dat verzoekers hebben neergelegd ter ondersteuning van hun aanvraag blijkt dat de behandeling met Zyprexa opnieuw is opgestart.

2.11. Verzoekers tonen met hun betoog waarin ze de medische antecedenten van verzoekster meermaals uiteen zetten en hun overtuiging dat zij *“tot op heden”* Zyprexa neemt niet aan dat de arts-adviseur is uitgegaan van onjuiste feitelijke gegevens of de voorliggende gegevens foutief heeft beoordeeld en evenmin dat de bestreden beslissing die op dit advies steunt, op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze is tot stand gekomen of strijdig is met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA